

- Давати поради для вирішення деяких питань, які потребують вашого рішення.

На думку закордонних експертів, поведження менеджера повинне відрізнятися: деякою агресивністю, наполегливістю, готовністю до сприйняття й передачі інформації, раціональністю, груповою роботою, гумором, прагненням до встановлення контакту, самоконтролем, упевненістю в манері поведження, позитивним відношенням до змагальності, але природною орієнтованістю на досягнення поставлених цілей.

Отже, найбільш важливі здібності менеджера, що розуміються, як сполучення знань, поведження і досвід, уміння реалізувати, делегувати повноваження й відповідальність, здібності до організації і мотивації групової роботи, установленню пріоритетів, самопізнанню і самооцінці, переконанню, аналітичному мисленню, розпізнанню найбільш істотних факторів, системності, обробці і формуванню інформації, розробці програм, виявлення тенденцій, розподіл зусиль і часу.

Список використаних джерел:

1. Хомич В.І., Толочко С.В. Професійна діяльність і українська мова: навчальний посібник для студентів стаціонарної та заочної форми навчання/ В.І. Хомич, С.В. Толочко. – Ніжин: Міланік, 2017. – 278 с. [4, с.49]
2. Хомич В.І. Кредитно-модульний курс української мови (за професійним спрямуванням): навчально-методичний посібник для студентів стаціонарної та заочної форм навчання економічних та технічних спеціальностей/ В.І. Хомич. – 3-е вид., перероб. і допов. – Ч.П. – Ніжин: Міланік, 2015. – 190 с. [5, с.34]
3. Шевчук С.В. Українське ділове мовлення. Модульний курс: Підручник. – К.: Літера ЛТД, 2015. – 318 с. [1, с.149]
4. Хміль Ф.І. Ділове спілкування: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. – К.: Академ-видав, 2004. – 280 с. [3, с.67]
5. Чмут Т.К. Етика ділового спілкування: навч. посіб./ Т.К. Чмут, Чайка. – 3-е вид., стер., - К.: Вікар. – 2010. – с. 70. [2, с.98]

Шульга Ніна
Студент
Хомич Вікторія

к.філол.н., доцент
ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут»
м.Ніжин

ГЕНДЕРНІ АСПЕКТИ СПІЛКУВАННЯ ОБЛІКОВЦЯ

Метою даної наукової розвідки визначимо розгляд особливостей мовлення чоловіків та жінок обліковців, мовні гендерні стереотипи.

Про особливості вивчення гендерних аспектів спілкування обліковців писали такі вчені: Ш. Крамаре, Д.Таннен, Н.В. Миронова, Т.В. Бендас .

Однією з найважливіших проблем сучасної лінгвістики є дослідження комунікативної взаємодії (жінка-чоловік) у співвідношенні з параметрами мови.

На глибоке переконання філологів, стиль спілкування жінок і чоловіків обліковців найяскравіше висвітлюється в діловій та професійній сфері [1]. Чоловічий стиль спілкування зорієнтований на систему домінування власної переваги, адже їм притаманна завищена самооцінка, самовпевненість у спілкуванні. Такий стиль називають авторитарним. Для чоловіків-обліковців найважливішою є інформація, результат, факти, цифри, для них тільки одна відповідь правильна (переважно, це власна думка) [2]. Жінки обліковці репрезентують демократичний стиль спілкування: колегіальне прийняття рішень, заохочення активності учасників комунікативного процесу, що сприяє зростання ініціативності співрозмовників, кількості нестандартних творчих рішень.

Питання співвідношення мови та гендеру привернули увагу дослідників у 70-х роках ХХ століття. Саме тоді виник новий напрямок – гендерна лінгвістика, представниці якого вперше заявили про те, що внаслідок патріархального устрою суспільства мова відтворює світ та уявлення про нього з чоловічої позиції, представляючи чоловіка та все з ним пов'язане як норму, а жінку та «жіноче» – як відхилення від неї [3]. Представниці феміністського руху також відзначили, що часто дослідники, майже винятково чоловіки, досліджуючи різні аспекти суспільного життя, вивчали насамперед чоловіків і часто просто не помічали жінок .

Хотілося б зазначити, що для чоловіків обліковців характерним є використання особового займенника «Я» в однині, а для жінок – актуалізація у займенниковій формі множини «Ми».

Типовою рисою жіночої вербальної поведінки визначається прагнення створити доброзичливу атмосферу спілкування, уникати засобів, що можуть образити співрозмовника, демонструвати загальну позитивну налаштованість. Щодо чоловічої вербальної поведінки, то вона демонструє загальний негативний настрій комуніканта, зосередження на своїх власних проблемах, небажання враховувати інтереси співрозмовників.

Отже, жінки схильні перебільшувати вияв ознаки, а чоловіки - уживати вульгаризми, грубі й лайливі слова для висловлення надто негативних емоцій. Жінки частіше вживають вставні слова зі значенням невпевненості : «мабуть», «напевне», «певно», «очевидно», «либонь», а чоловіки демонструють свою незаперечну переконаність реченнями та словосполученнями на зразок «я глибоко переконаний», «ясна (звісна) річ», «що й казати, зрозуміло». Бажання чоловіків показати в спілкуванні з жінками високий рівень ерудиції спонукає їх до вживання професійної лексики [5].

На нашу думку, гендерні особливості спілкування також виразно засвідчуються в етикетному спілкуванні. Під час розмови жінки зазвичай відверто дивляться у вічі співрозмовника, чоловіки ж частіше уникають прямого погляду.

Жінки-обліковці здебільшого починають і підтримують розмову, а чоловіки контролюють і керують перебігом її. На думку Т.В. Бендарс, жінки частіше, ніж чоловіки, просять вибачення, докладно щось пояснюють [4].

В етикетних ситуаціях знайомства чи прощання домінує чоловіче мовлення, що виявляється в компліментах та цілуванні руки жінки [6].

Отже, запропоновані висновки про гендерні аспекти спілкування в професійній діяльності обліковців не претендують на вичерпність, універсальність, але заслуговують на увагу для подальших серйозних студій цієї проблеми досягнення узгодження та мінімізації відмінностей. Дослідження можуть стати практичними рекомендаціями для фахівців-обліковців.

Список використаних джерел

1. Хомич В.І., Толочко С.В. П професійна діяльність і українська мова : навчальний посібник стаціонарної та заочної форми навчання. / В.І. Хомич, С.В. Толочко. – Ніжин : Міланік, 2017. – 278С

2. Мацюк З., Станкевич Н. Українська мова професійного спілкування : Навч. Посібн. 2-е вид. К. : Каравелла, 2016. – 352 С.
3. Горошко Е.И. Пол, гендер, язык // Женщина. Гендер. Культура. М., 1999. - С. 44-60.
4. Бендас Т.В. Гендерная психология /Т. В. Бендас – СПб.: Питер, 2005. – 431 С.
5. Миронова Н.В. Гендер у лінгвістиці. Чоловіча і жіноча мова / Н.В.Миронова //Актуальні проблеми слов'янської філології. – 2004. № 9. – С. 357-362.
6. Кирилина А. В. Развитие гендерных исследований в лингвистике [Текст] / А. В. Кирилина // Филологические науки. – 1998. – № 2. – С. 51-58.